

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 2082/93

af 20. juli 1993

om ændring af forordning (EØF) nr. 4253/88 om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EØF) nr. 2052/88 for så vidt angår samordningen af de forskellige strukturfondes interventioner indbyrdes såvel som med interventionerne fra Den Europæiske Investeringsbank og de øvrige eksisterende finansielle instrumenter

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 130 E og artikel 153,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

i samarbejde med Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Forordning (EØF) nr. 2081/93 ⁽⁴⁾ har ændret Rådets forordning (EØF) nr. 2052/88 af 24. juni 1988 om strukturfondenes opgaver og effektivitet samt om samordningen af deres interventioner indbyrdes såvel som med interventionerne fra Den Europæiske Investeringsbank og de øvrige eksisterende finansielle instrumenter ⁽⁵⁾; forordning (EØF) nr. 4253/88 ⁽⁶⁾ bør derfor ændres;

det fastsættes i artikel 3a i forordning (EØF) nr. 2052/88, at bestemmelserne for strukturfondene i medfør af samme forordning og de bestemmelser, som er nødvendige for at sikre samordningen mellem interventioner, der gennemføres af de forskellige strukturfonde, Den Europæiske Investeringsbank (EIB), og de øvrige eksisterende finansielle instrumenter, også gælder for det finansielle instrument til udvikling af fiskeriet (FIUF);

den i forordning (EØF) nr. 4253/88 fastsatte samordning skal derfor udvides til også at omfatte EFRU og det finansielle samhørighedsinstrument; samordningen via midler på EF-budgettet kan endvidere vedrøre ledsageforanstaltninger til reformen af den fælles landbrugspolitik, rammeprogrammer for forskning og teknologisk udvikling, transeuropæiske net og økonomisk strukturomlæg-

ning i landene i Central- og Østeuropa; sammenhæng med bl.a. rammeprogrammerne for forskning og teknologisk udvikling samt med uddannelsesprogrammerne er en betingelse for EF-indsatsens økonomiske og sociale effektivitet;

medlemsstaterne bør forelægge deres planer så hurtigt som muligt for ikke at forsinke iværksættelsen af strukturinterventionerne fra den 1. januar 1994;

for at forenkle og fremskynde programmeringsprocedurerne bør det fastsættes, at Kommissionen samtidig kan vedtage EF-støtterammerne og de interventionsformer, der hovedsagelig forelægges i form af et begrænset antal operationelle programmer samtidig med planerne; med henblik herpå bør det fastsættes, at planen og støtteansøgningen kan forelægges i et enkelt dokument, og at vedtagelsen af EF-støtterammen og af ydelsen af støtten kan omfattes af en enkelt kommissionsbeslutning;

med forbehold af Kommissionens beføjelser, bl.a. som ansvarlig for forvaltningen af Fællesskabets finansielle midler, og i medfør af nærhedsprincippet skal iværksættelsen af de interventionsformer, der indgår i EF-støtterammerne, hovedsagelig være medlemsstaternes ansvar og udøves af disse på det mest hensigtsmæssige decentraliserende plan henset til forholdene i den enkelte medlemsstat;

additionalitetsprincippet bør defineres, og der bør fastsættes kriterier og nærmere bestemmelser for kontrol af det;

aktioner af væsentlig interesse for Fællesskabet, som iværksættes på Kommissionens initiativ, skal spille en betydelig rolle i gennemførelsen af de generelle mål for Fællesskabets strukturforanstaltninger, jf. artikel 1 i forordning (EØF) nr. 2052/88; disse initiativer bør hovedsagelig fremme grænseoverskridende, tværnationalt og mellemregionalt samarbejde samt støtte til regioner i Fællesskabets yderste periferi i overensstemmelse med nærhedsprincippet;

for at øge fleksibiliteten i Fællesskabets strukturinterventioner bør det fastsættes, at interventioner, der iværksættes på Kommissionens initiativ i forbindelse med mål nr. 1, 2 og 5b, undtagelsesvis kan omfatte andre områder end de, der er støtteberettiget i henhold til disse mål;

⁽¹⁾ EFT nr. C 118 af 28. 4. 1993, s. 33.

⁽²⁾ Udtalelse afgivet den 22. juni 1993 (endnu ikke offentliggjort i Tidende) og afgørelse af 14. juli 1993 (endnu ikke offentliggjort i Tidende).

⁽³⁾ EFT nr. C 201 af 26. 7. 1993, s. 52.

⁽⁴⁾ Se side 5 i denne Tidende.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 185 af 15. 7. 1988, s. 9.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 374 af 31. 12. 1988, s. 1.

spørgsmål om grænseoverskridende samarbejde, der indrager prioriterede EF-regioner, kan ligeledes tages op i forbindelse med PHARE-programmet under hensyntagen til den supplerende støtte, der ydes af Fællesskabets strukturfonde;

for at mindske forsinkelserne i pengestrømmene bør der fastsættes frister for Kommissionens udbetaling af finansiel støtte til medlemsstaten og for medlemsstatens udbetaling til de endelige støttemodtagere, så disse kan disponere over de finansielle midler rettidigt til gennemførelsen af deres foranstaltninger;

overvågningsudvalgenes rolle og beføjelser bør præciseres;

der bør sikres større gennemsigtighed ved gennemførelsen af strukturinterventioner; med henblik herpå bør det påses, at Rådets direktiv 90/313/EØF af 7. juni 1990 om fri adgang til miljøoplysninger ⁽¹⁾ overholdes; det er hensigtsmæssigt, at projekter, hvortil der ydes EF-støtte, præciseres nærmere, når de offentliggøres ved en bekendtgørelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* i medfør af bestemmelserne om offentlig udbud;

vurderingen og evalueringen påhviler såvel medlemsstaterne som Kommissionen i forbindelse med partnerskabet; for i øvrigt at sikre EF-interventionerne en større effektivitet og rentabilitet bør den forudgående vurdering, overvågningen og den efterfølgende evaluering udbygges;

der bør fastsættes specifikke overgangsbestemmelser, herunder bestemmelser, der sikrer, at der fortsat udbetales støtte til medlemsstaterne, indtil der er udarbejdet planer og operationelle programmer efter det nye system —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Artikel 1 til 33 i forordning (EØF) nr. 4253/88 affattes således:

»I. SAMORDNING

Artikel 1

Almindelige bestemmelser

I medfør af forordning (EØF) nr. 2052/88 sikrer Kommissionen under overholdelse af partnerskabet

samordningen af de forskellige fondes og FIUF's interventioner dels indbyrdes, dels med interventionerne fra EIB og de øvrige eksisterende finansielle instrumenter.

Artikel 2

Samordning mellem fondene og FIUF

Den indbyrdes samordning af de forskellige fondes og FIUF's interventioner finder navnlig sted på følgende niveauer:

- EF-støtterammer
- en flerårig budgetplanlægning
- iværksættelse af interventionsformer på grundlag af en integreret metode, når dette er hensigtsmæssigt
- forudgående vurdering, overvågning og efterfølgende evaluering af fondsaktioner, der gennemføres under et enkelt mål, og fondsaktioner, der gennemføres under flere mål på samme område.

Artikel 3

Samordning mellem fondene, EIB og de øvrige eksisterende finansielle instrumenter

1. Ved gennemførelsen af målene i artikel 1 i forordning (EØF) nr. 2052/88 sikrer Kommissionen inden for rammerne af partnerskabet samordningen af og sammenhængen mellem fondsstøtten og interventionen:

- fra Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab (EKSF) (tilpasningsstøtte, lån, rentegodtgørelser eller garantier)
- fra EIB, det nye fællesskabsinstrument og Det Europæiske Atomenergifællesskab (Euratom) (lån, garantier)
- via de midler på EF-budgettet, der er afsat til navnlig:
  - andre aktioner med strukturelt sigte
  - det finansielle samhørighedsinstrument.

Denne samordning gennemføres under overholdelse af EIB's egne beføjelser og af målsætningerne for de øvrige berørte instrumenter.

2. Kommissionen inddrager EIB i anvendelsen af fondene eller de øvrige eksisterende finansielle instrumenter med henblik på medfinansiering af de investeringer, der ifølge EIB's vedtægter kan finansieres af denne.

Artikel 4

( )

⁽¹⁾ EFT nr. L 158 af 23. 6. 1990, s. 56.

II. PLANER

*Artikel 5***Områder og indhold**

1. Med forbehold af de i denne artikel fastlagte retningslinjer opstilles de planer, der forelægges under mål nr. 1 til 4 og 5b, på det geografiske niveau, som skønnes mest hensigtsmæssigt. De udarbejdes af de kompetente myndigheder, medlemsstaten har udpeget på nationalt, regionalt eller andet niveau, og forelægges Kommissionen af medlemsstaten.

Planer, der forelægges under mål nr. 1, skal normalt dække en region på NUTS II-niveau (nomenklatur for statistiske regionale enheder). Efter artikel 8, stk. 4, andet afsnit, i forordning (EØF) nr. 2052/88 kan medlemsstaterne imidlertid forelægge en plan for flere af deres regioner, der er optaget på den liste, der er omhandlet i stk. 2 i nævnte artikel, på betingelse af at denne plan omfatter de oplysninger, der er omhandlet i første afsnit i nævnte stk. 4.

Planer, der forelægges under mål nr. 2 og 5b, skal normalt dække et eller flere områder på NUTS III-niveau.

Medlemsstaterne kan forelægge planer, der dækker et større område end de støtteberettigede regioner eller områder, forudsat at der sondres mellem aktioner, der gennemføres i disse regioner eller områder, og aktioner, der gennemføres andetsteds.

2. I regioner, der henhører under mål nr. 1, omfatter regionaludviklingsplanerne enhver aktion vedrørende omstilling af industriområder i tilbagegang og udvikling af landdistrikter, tilpasning af landbrugs- og fiskeristrukturer samt enhver aktion vedrørende beskæftigelse og erhvervsuddannelse under mål nr. 1 og eventuelt under mål nr. 3 og 4.

Planer for regional og social omstilling under mål nr. 2 og planer for udvikling af landdistrikter under mål nr. 5b omfatter også alle aktioner vedrørende beskæftigelse og erhvervsuddannelse, bortset fra aktioner, der er omfattet af planer under mål nr. 3 og 4.

I planer vedrørende mål nr. 3 og 4 sondres der mellem udgifter, der vedrører regioner, som er omfattet af mål nr. 1, og om muligt nr. 2 og 5b, og udgifter, der vedrører de øvrige regioner.

Medlemsstaterne anfører i planerne de relevante oplysninger for hver fond, herunder størrelsen af den støtte, der ansøges om. Der kan vedlægges disse planer støtteansøgninger vedrørende operationelle programmer og andre interventionsformer for at frem-

skynde behandlingen af ansøgningerne og gennemførelsen af interventionerne.

Medlemsstaterne kan indgive et enkelt programmeringsdokument, der både indeholder de i artikel 8 til 10 og 11a i forordning (EØF) nr. 2052/88 omhandlede nødvendige oplysninger vedrørende den enkelte plan og de oplysninger, der kræves ifølge artikel 14, stk. 2.

3. Medlemsstaterne sørger ved udarbejdelsen af planerne for, at der er sammenhæng mellem planer, der sigter mod samme mål i en medlemsstat, og mellem planer, der dækker samme geografiske område under flere mål.

4. Medlemsstaterne sørger for, at planerne fuldt ud tilgodeser Fællesskabets politikker.

*Artikel 6***Varighed og tidsplan**

Hver plan dækker normalt en periode på tre eller seks år. Den første periode begynder den 1. januar 1994. Planerne kan normalt revideres hvert år, og når der sker betydelige ændringer i den socioøkonomiske og beskæftigelsesmæssige situation.

Planer vedrørende mål nr. 1, 3, og 4 skal, medmindre der er truffet anden aftale med den berørte medlemsstat, forelægges senest tre måneder efter denne forordnings ikrafttræden. Planer vedrørende mål nr. 2 og 5b skal forelægges senest tre måneder efter udarbejdelsen af listen over støtteberettigede områder under de pågældende mål.

*Artikel 7***Forberedelse**

1. Kommissionen kan på medlemsstaternes anmodning yde disse den fornødne tekniske bistand til forberedelse af planerne.

2. Planerne skal indeholde oplysninger, der gør det muligt at vurdere forbindelsen mellem strukturforanstaltningerne og medlemsstatens økonomiske, sociale og eventuelt regionale politikker.

III. EF-STØTTERAMMER

*Artikel 8***Udarbejdelse, områder og indhold**

1. EF-støtterammerne vedrørende mål nr. 1 til 4 og 5b fastlægges på grundlag af planer i forståelse med

den pågældende medlemsstat som led i partnerskabet og ved beslutning vedtaget af Kommissionen efter procedurerne i afsnit VIII. EIB inddrages også i udarbejdelsen af EF-støtterammerne.

2. En EF-støtteramme dækker en periode på tre eller seks år.

3. EF-støtterammen omfatter:

- de prioriterede felter, der er udvalgt med henblik på Fællesskabets og den pågældende medlemsstats fælles initiativer i forbindelse med målene i artikel 1 i forordning (EØF) nr. 2052/88, deres specifikke mål, så vidt muligt udtrykt i tal, vurderingen af den forventede virkning, også for beskæftigelsen, samt af de elementer, der vedrører deres sammenhæng med medlemsstatens økonomiske, sociale og eventuelt regionale politikker
- en oversigt over de interventioner, der ikke vedtages samtidig med EF-støtterammen, herunder bl.a. for de operationelle programmets vedkommende de specifikke mål og de vigtigste typer planlagte foranstaltninger
- en vejledende finansieringsplan med angivelse af de påtænkte rammebeløb for de forskellige interventionsformer samt deres varighed, herunder rammebeløbene for fondene, EIB og de øvrige eksisterende finansielle instrumenter, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1, når de bidrager direkte til den pågældende finansieringsplan
- bestemmelser vedrørende overvågning og evaluering
- bestemmelser vedrørende kontrol af overholdelse af additionalitetsprincippet og en første evaluering heraf; de relevante oplysninger vedrørende gennemsigtheden af pengestrømmene, navnlig fra den pågældende medlemsstat til de støtteberettigede regioner
- for mål nr. 1, 2 og 5b, de bestemmelser, der påtænkes for at inddrage de miljømyndigheder, medlemsstaterne har udpeget, i gennemførelsen af EF-støtterammen
- eventuelt oplysninger om midler, der stilles til rådighed til undersøgelser eller teknisk bistand, som er påkrævet i forbindelse med forberedelsen, gennemførelsen eller tilpasningen af de pågældende aktioner.

Artikel 9

Additionalitet

1. For at sikre en reel økonomisk virkning kan de bevillinger fra strukturfondene og FIUF, der i den

enkelte medlemsstat er bestemt til hvert af målene i artikel 1 i forordning (EØF) nr. 2052/88, ikke træde i stedet for offentlige eller lignende udgifter til strukturformål i medlemsstaten i de områder, der er støtteberettigede under et givet mål.

2. Med henblik herpå påser Kommissionen og den pågældende medlemsstat ved udarbejdelsen og gennemførelsen af EF-støtterammerne, at medlemsstaten i alle de berørte områder fastholder sine offentlige eller dermed ligestillede strukturudgifter på mindst samme niveau som i den foregående programmeringsperiode, idet der dog tages hensyn til de makroøkonomiske betingelser, hvorunder disse finansieringer foretages, samt til visse særlige økonomiske omstændigheder såsom privatiseringer, uforholdsmæssigt store strukturudgifter for det offentlige i den foregående programmeringsperiode og konjunkturudviklingen i medlemsstaten.

Kommissionen og medlemsstaten aftaler ligeledes i forbindelse med udarbejdelsen af EF-støtterammerne, hvorledes det skal kontrolleres, om additionalitetsprincippet overholdes.

3. For at gøre det muligt at kontrollere, om additionalitetsprincippet overholdes, stiller medlemsstaten i forbindelse med indgivelsen af planerne og regelmæssigt under gennemførelsen af EF-støtterammerne de relevante finansielle oplysninger til rådighed for Kommissionen.

Artikel 10

Godkendelse og iværksættelse

1. Medmindre andet aftales med den pågældende medlemsstat, vedtager Kommissionen en beslutning om godkendelse af EF-støtterammen senest seks måneder efter, at den har modtaget den eller de tilsvarende planer.

I forbindelse med vedtagelsen af beslutning om EF-støtterammen godkender Kommissionen i overensstemmelse med artikel 14, stk. 3, ligeledes de støtteansøgninger, der er indgivet samtidig med planerne, forudsat at de indeholder alle de i artikel 14, stk. 2, omhandlede oplysninger.

Hvis medlemsstaten indgiver ét enkelt programmeringsdokument, der indeholder alle de oplysninger, der er omhandlet i artikel 5, stk. 2, sidste afsnit, vedtager Kommissionen én enkelt beslutning, der vedrører det samlede dokument, og som både indeholder de elementer, der er omhandlet i artikel 8, stk. 3, og oplysninger om støtte fra fondene som omhandlet i artikel 14, stk. 3, sidste afsnit.

2. Kommissionens beslutning om EF-støtterammen udgør en hensigtserklæring, der sendes til medlemssta-

ten. Denne beslutning offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*. Efter anmodning fra Europa-Parlamentet sender Kommissionen det denne beslutning samt den EF-støtteramme, den godkender, til orientering.

Kommissionen og medlemsstaterne påser, at aktioner svarende til mindst to tredjedele af fondsstøtten for EF-støtterammens første år godkendes af Kommissionen senest to måneder efter vedtagelsen af beslutningen om EF-støtterammen.

Artikel 11

EF-initiativer

1. I medfør af artikel 5, stk. 5, i forordning (EØF) nr. 2052/88 kan Kommissionen på eget initiativ og efter procedurerne i afsnit VIII efter orientering af Europa-Parlamentet beslutte at foreslå medlemsstaterne at forelægge støtteansøgninger vedrørende aktioner, der er af særlig interesse for Fællesskabet. Interventioner, der godkendes efter denne bestemmelse, tages i betragtning ved udarbejdelsen eller revisionen af den tilsvarende EF-støtteramme.

I forbindelse med aktioner af tværnational interesse som omhandlet i første afsnit kan to eller flere medlemsstater på eget initiativ eller efter opfordring fra Kommissionen forelægge fælles støtteansøgninger. Som svar på disse ansøgninger kan Kommissionen i samråd med de pågældende medlemsstater vedtage en beslutning om ydelse af en samlet støtte for alle disse medlemsstater.

2. For en begrænset del af de disponible bevillinger kan de interventionsformer, der er godkendt i henhold til stk. 1, i forbindelse med de prioriterede mål nr. 1, 2 og 5b vedrøre andre områder end de, der er omhandlet i artikel 8, 9 og 11a i forordning (EØF) nr. 2052/88.

Artikel 12

Interventionsformer

De interventioner, en EF-støtteramme omfatter, gennemføres overvejende i form af et begrænset antal operationelle programmer.

Artikel 13

Integrerede metoder

1. På initiativ af en medlemsstat eller på initiativ af Kommissionen i medfør af artikel 11 og i forståelse

med den pågældende medlemsstat iværksættes en intervention ved en integreret metode:

- a) hvis finansieringen varetages af flere fonde eller af mindst én fond og ét finansielt instrument, der ikke er et låneinstrument
- b) hvis de foranstaltninger, der skal finansieres af forskellige fonde eller finansielle instrumenter, forstærker hinanden, og en snæver samordning mellem alle berørte parter kan give betydelige fordele
- c) hvis der på nationalt, regionalt og lokalt plan findes passende administrative strukturer til varetagelse af den integrerede iværksættelse af interventionen.

2. Det undersøges ved udarbejdelsen eller revisionen af en EF-støtteramme, om det er hensigtsmæssigt at iværksætte aktioner på grundlag af en integreret metode.

3. Kommissionen påser ved iværksættelsen af aktioner på grundlag af integrerede metoder, at EF-støtten ydes på den mest effektive måde under hensyn til den særlige samordningsindsats, der er påkrævet.

IV. FONDSSTØTTE

Artikel 14

Behandling af støtteansøgninger

1. Bortset fra de aktioner vedrørende teknisk bistand, der er omhandlet i artikel 5, stk. 2, litra e), i forordning (EØF) nr. 2052/88, og som gennemføres på Kommissionens initiativ, udarbejdes ansøgninger om støtte fra strukturfondene og fra FIUF af medlemsstaten eller af de kompetente myndigheder, denne har udpeget på nationalt, regionalt, lokalt eller andet niveau, og forelægges Kommissionen af medlemsstaten eller af et organ, denne måtte udpege med henblik herpå. Ansøgningerne skal hovedsagelig vedrøre de interventionsformer, der er omhandlet i artikel 5 i nævnte forordning.

2. Ansøgningerne skal, i det omfang disse oplysninger ikke allerede indgår i planerne, indeholde de oplysninger, der er nødvendige for, at Kommissionen kan vurdere dem, herunder en beskrivelse af den foreslåede aktion, dens anvendelsesområde, herunder den geografiske dækning, og de specifikke formål. Ansøgningerne skal ligeledes indeholde resultaterne af en forudgående vurdering af de socioøkonomiske fordele, den foreslåede aktion vil medføre på mellemlang sigt i betragtning af de midler, der anvendes, oplysning om, hvilke organer der er ansvarlige for dens gennemførelse, om støttemodtagerne, den foreslåede tids- og finansieringsplan samt alle oplysninger, der er nødvendige til konstatering af, om den pågældende

aktion er forenelig med fællesskabsretten og -politikkerne.

3. Kommissionen gennemgår ansøgningerne for bl.a.:

- at vurdere, om de foreslåede aktioner og foranstaltninger er i overensstemmelse med de relevante fællesskabsbestemmelser og efter omstændighederne med EF-støtterammen
- at vurdere, i hvilket omfang den foreslåede aktion bidrager til virkeliggørelsen af de specifikke mål og, når det drejer sig om et operationelt program, om der er sammenhæng mellem de foranstaltninger, der indgår i programmet
- at konstatere, om de administrative og finansielle mekanismer er velegnede til at sikre en effektiv gennemførelse af aktionen
- præcist at fastlægge de nærmere bestemmelser for den eller de berørte fondes intervention eventuelt på grundlag af oplysninger, der allerede er givet i den hertil svarende EF-støtteramme.

Kommissionen træffer normalt afgørelse om støtte fra fondene og fra FIUF inden for en frist på seks måneder efter modtagelsen af ansøgningen, under forudsætning af at betingelserne i denne artikel er opfyldt. Ydelse af støtte fra alle fondene og fra de øvrige eksisterende finansielle instrumenter, som bidrager til finansieringen af en intervention, herunder interventioner på grundlag af en integreret metode, omfattes af en enkelt kommissionsbeslutning.

4. Partnersnes respektive forpligtelser, der er indgået inden for rammerne af en aftale inden for partnerskabet, afspejles i Kommissionens beslutninger om ydelse af støtte.

Artikel 15

Støtteberettigelse

1. Med forbehold af artikel 33 er udgifter i forbindelse med aktioner, der gennemføres under mål nr. 1 til 4 og 5b, kun berettiget til finansiell støtte fra strukturfondene, hvis de pågældende aktioner indgår i EF-støtterammen.
2. Med forbehold af artikel 33 kan en udgift ikke betragtes som berettiget til støtte fra fondene, hvis den er påløbet inden den dato, på hvilken Kommissionen modtager den pågældende ansøgning.

Artikel 16

Særlige bestemmelser

1. I forbindelse med ydelse af globaltilskud skal de formidlere, den berørte medlemsstat har udpeget i

forståelse med Kommissionen, give passende garantier for deres solvens og have den administrative kompetence, der er nødvendig for forvaltningen af Kommissionens planlagte interventioner. Formidlerne udvælges også på baggrund af den særlige situation i medlemsstaterne eller de berørte områder. Med forbehold af artikel 23 kontrolleres forvaltningen af globaltilskuddene af de kompetente myndigheder, medlemsstaten har udpeget.

2. Fondene kan yde finansiell støtte til udgifter i forbindelse med større projekter, dvs. projekter, hvor samtlige omkostninger, der tages i betragtning ved beregningen af EF-støttens størrelse, normalt overstiger 25 mio. ECU for infrastrukturinvesteringer og 15 mio. ECU for erhvervsinvesteringer.

3. Ud over en tilsvarende bistand i forbindelse med de forskellige fondes interventioner kan Kommissionen inden for 0,3% af fondenes samlede bevillingsramme finansiere undersøgelser og teknisk bistand i forbindelse med en kombineret eller samordnet anvendelse af strukturfondene, EIB og de øvrige finansielle instrumenter:

- til forberedelse af udarbejdelsen af planer
- til evaluering af virkningerne og effektiviteten af den støtte, der ydes inden for de tilsvarende EF-støtterammer
- i forbindelse med operationelle programmer efter en integreret metode.

V. GRADUERING AF EF-STØTTEN

Artikel 17

Fondenes finansielle deltagelse

1. I medfør af artikel 13, stk. 5, i forordning (EØF) nr. 2052/88 fastsættes fondenes finansielle deltagelse i finansieringen af aktioner under mål nr. 1 til 4 og 5b af Kommissionen inden for partnerskabet og på baggrund af artikel 13, stk. 1, i samme forordning under overholdelse af de grænser, der er fastsat i stk. 3 i nævnte artikel, og efter de nærmere bestemmelser i samme artikel.

2. Fondenes finansielle deltagelse beregnes i forhold til de samlede støtteberettigede omkostninger eller i forhold til de samlede støtteberettigede offentlige eller dermed sidestillede udgifter (på nationalt, regionalt eller lokalt niveau og EF-niveau) i forbindelse med hver aktion (operationelt program, støtteordning, globaltilskud, projekt, teknisk bistand eller undersøgelse).

3. Når den pågældende aktion indebærer finansiering af indtægtskabende investeringer, fastlægger Kommissionen inden for rammerne af partnerskabet fondenes deltagelse i disse investeringer i overensstemmelse med artikel 13, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 2052/88 og på grundlag af kriterierne i stk. 1 i samme artikel, idet der især tages hensyn til størrelsen af den pengestrøm, der normalt vil kunne forventes af den pågældende type investeringer i betragtning af de makroøkonomiske forhold, under hvilke investeringerne skal iværksættes, og uden at fondenes deltagelse medfører en forøgelse af indsatsen over de nationale budgetter.

Under alle omstændigheder kan fondenes deltagelse i udviklingsindsatsen i de pågældende regioner, for så vidt angår investeringer i virksomheder, højst udgøre 50 % af de samlede omkostninger i regioner under mål nr. 1 og 30 % af de samlede omkostninger i de øvrige regioner.

4. Fondenes deltagelse i individuelle foranstaltninger under operationelle programmer kan differentieres efter de aftaler, der skal indgås inden for rammerne af partnerskabet.

Artikel 18

Kombination af støtte og lån

Den i artikel 5, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 2052/88 omhandlede kombination af lån og tilskud bestemmes i samarbejde med EIB ved fastlæggelsen af EF-støtterammerne. Den tilgodeser balancen i den foreslåede finansieringsplan, fondenes deltagelse som fastlagt i henhold til artikel 17 og de pågældende udviklingsmål.

VI. FINANSIELLE BESTEMMELSER

Artikel 19

Almindelige bestemmelser

1. Den finansielle støtte fra strukturfondene er omfattet af de regler, der gælder for fondene i medfør af finansforordningen.
2. Den finansielle støtte, der ydes til specifikke aktioner, som gennemføres i henhold til en EF-støtteramme, skal være forenelig med den finansieringsplan, der er fastlagt inden for denne ramme.
3. For at undgå administrative forsinkelser ved årets udgang påser medlemsstaterne, at betalingsanmodningerne så vidt muligt fordeles ligeligt over hele året.

Artikel 20

Forpligtelser

1. Budgetforpligtelserne indgås på grundlag af Kommissionens beslutninger om godkendelse af de pågældende aktioner. De er gyldige i en begrænset periode, hvis varighed afhænger af de pågældende aktioners art og de særlige vilkår for deres gennemførelse.

2. Forpligtelser vedrørende aktioner med en varighed på mindst to år indgås som regel, og med forbehold af bestemmelserne i stk. 3, i årlige trancher. Forpligtelsen for første tranche indgås, når beslutningen om godkendelse af aktionen vedtages af Kommissionen.

Forpligtelserne for de følgende trancher indgås på grundlag af aktionens oprindelige eller reviderede finansieringsplan og fremskridtene i gennemførelsen af aktionen.

3. For aktioner med en varighed på under to år eller, såfremt de nødvendige budgetmidler er til stede, når den ydede EF-støtte ikke overstiger 40 mio. ECU, indgås forpligtelserne for den samlede EF-støtte, når Kommissionen vedtager beslutningen om godkendelse af aktionen.

Artikel 21

Betalinger

1. Betalingen af den finansielle støtte sker i overensstemmelse med budgetforpligtelserne og foretages til det nationale, regionale eller lokale organ, der er udpeget med henblik herpå i den af den pågældende medlemsstat forelagte anmodning, inden for en frist, der i almindelighed ikke må overstige to måneder regnet fra modtagelsen af en gyldig anmodning. Den kan tage form enten af forskud eller af endelige betalinger, der vedrører det faktisk påløbne udgifter. For aktioner med en varighed på mindst to år vedrører betalingerne de i artikel 20, stk. 2, omhandlede årlige trancher.
2. Det forskud, der udbetales efter indgåelsen af en forpligtelse, kan udgøre indtil 50 % af forpligtelsesbeløbet under hensyn til den pågældende aktions art.
3. Endnu et forskud, der beregnes således, at de to forskud tilsammen ikke overstiger 80% af forpligtelsen, udbetales, når det ansvarlige organ har bekræftet, at mindst halvdelen af det første forskud er brugt, og

at aktionen gennemføres i et tilfredsstillende tempo og i overensstemmelse med de fastsatte mål.

Betalingerne skal ske til de endelige støttemodtagere uden nogen form for fradrag eller tilbageholdelse, der kan nedsætte den finansielle støtte, de har krav på.

4. Betalingen af restbeløbet for hver forpligtelse foretages, hvis:

- den udpegede myndighed eller de udpegede organ, der er omhandlet i stk. 1, forelægger Kommissionen en betalingsanmodning senest seks måneder efter udgangen af det pågældende år eller efter aktionens faktiske afslutning
- de i artikel 25, stk. 4, omhandlede rapporter forelægges Kommissionen
- medlemsstaten sender Kommissionen en erklæring til bekræftigelse af rigtigheden af oplysningerne i betalingsanmodningen og rapporterne.

5. Medlemsstaterne udpeger de myndigheder, der er beføjede til at udstede de i stk. 3 og 4 omhandlede erklæringer, og sørger for, at støttemodtagerne modtager forskuddene og betalingerne så hurtigt som muligt og i almindelighed senest tre måneder efter medlemsstatens modtagelse af bevillingerne, forudsat at støttemodtagernes ansøgninger opfylder de betingelser, der er nødvendige for, at betalingerne kan finde sted.

6. For undersøgelser og innovationsforanstaltninger, der gennemføres på Kommissionens initiativ, fastsætter Kommissionen passende betalingsprocedurer.

Artikel 22

Anvendelse af ecu

Beløb i Kommissionens beslutninger, forpligtelser og betalinger udtrykkes og udbetales i ecu efter nærmere regler, som Kommissionen skal vedtage efter procedurerne i afsnit VIII.

Denne artikel finder anvendelse, så snart Kommissionen har vedtaget den i stk. 1 omhandlede beslutning.

Artikel 23

Finansiell kontrol

1. For at sikre et godt resultat af de aktioner, der gennemføres af offentlige eller private initiativtagere,

træffer medlemsstaterne i forbindelse med iværksættelsen af aktionerne de nødvendige foranstaltninger til:

- regelmæssigt at konstatere, om de af Fællesskabet finansierede aktioner er gennemført korrekt
- at forebygge og forfølge uregelmæssigheder
- at få tilbagebetalt midler, der er gået tabt som følge af misbrug eller forsømmelighed. Medmindre medlemsstaten og/eller formidleren og/eller initiativtageren kan godtgøre, at de ikke er skyld i misbruget eller forsømmeligheden, er medlemsstaten subsidiært ansvarlig for tilbagebetalingen af de uberettiget udbetalte beløb. I forbindelse med globaltilskud kan formidleren med medlemsstatens og Kommissionens godkendelse stille en bankgaranti eller enhver anden sikkerhed, der dækker denne risiko.

Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de foranstaltninger, der træffes i den forbindelse, og især sender de Kommissionen en beskrivelse af de kontrol- og forvaltningssystemer, de har indført for at sikre, at foranstaltningerne gennemføres effektivt. De underretter regelmæssigt Kommissionen om sagens forløb i tilfælde af administrativ og retlig forfølgning.

Medlemsstaterne stiller alle relevante nationale rapporter om kontrollen af de foranstaltninger, der indgår i de pågældende programmer eller aktioner, til rådighed for Kommissionen.

Når denne forordning er trådt i kraft, fastsætter Kommissionen de detaljerede bestemmelser vedrørende gennemførelsen af dette stykke i overensstemmelse med procedurerne i afsnit VIII og sender dem til Europa-Parlamentet til orientering.

2. Uden at gribe ind i den kontrol, medlemsstaterne gennemfører i henhold til nationale love og administrative bestemmelser, og med forbehold af Traktatens artikel 206 og den inspektion, der foretages på grundlag af Traktatens artikel 209, litra c), kan tjenestemænd eller andre repræsentanter for Kommissionen, bl.a. ved stikprøvekontrol, på stedet kontrollere de aktioner, der finansieres af strukturfondene, og forvaltnings- og kontrolsystemerne.

Inden en kontrol på stedet underretter Kommissionen den pågældende medlemsstat derom for at opnå den fornødne hjælp. Kommissionens anvendelse af eventuel kontrol på stedet uden varsel sker efter aftaler, der er indgået i overensstemmelse med finansforordningens bestemmelser inden for rammerne af partnerskabet. Embedsmænd eller andre repræsentanter for medlemsstaten kan deltage i kontrollen.

Kommissionen kan anmode den pågældende medlemsstat om at foretage kontrol på stedet til konstatering af betalingsanmodningens formelle rigtighed. Tjenestemænd eller andre repræsentanter for Kommissionen kan deltage i denne kontrol og skal deltage, hvis den berørte medlemsstat anmoder derom.

Kommissionen påser, at dens kontrol koordineres, således at det undgås, at kontrollen af samme forhold gentages inden for samme tidsrum. Den pågældende medlemsstat og Kommissionen giver straks hinanden meddelelse om resultaterne af den gennemførte kontrol.

3. I en periode på tre år efter den sidste betaling vedrørende en aktion stiller det ansvarlige organ og de ansvarlige myndigheder alle udgifts- og kontrolbilag i forbindelse med aktionen til rådighed for Kommissionen.

Artikel 24

Nedsættelse, suspension og ophævelse af støtten

1. Hvis gennemførelsen af en aktion eller foranstaltning hverken synes at berettige, at der ydes en del af eller hele den bevilgede finansielle støtte, foretager Kommissionen en passende undersøgelse af sagen inden for rammerne af partnerskabet og anmoder bl.a. medlemsstaten eller de myndigheder, som denne har udpeget til iværksættelsen af aktionen, om at fremsætte deres bemærkninger inden for en given frist.

2. Efter denne undersøgelse kan Kommissionen nedsætte eller suspendere støtten for aktionen eller den berørte foranstaltning, hvis undersøgelsen bekræfter en uregelmæssighed eller en betydelig ændring, der berører aktionens eller foranstaltningens art eller gennemførelsesvilkår, og som ikke har været forelagt Kommissionen til godkendelse.

3. Ethvert beløb, der inddrives som uretmæssigt udbetalt, skal tilbagebetales til Kommissionen. På ikke-tilbagebetalte beløb påløber der morarenter i overensstemmelse med finansforordningens bestemmelser og ifølge nærmere regler, som Kommissionen skal vedtage efter procedurerne i afsnit VIII.

VII. OVERVÅGNING OG EVALUERING

Artikel 25

Overvågning

1. Kommissionen og medlemsstaterne sikrer som led i partnerskabet en effektiv overvågning af fondsstøttens anvendelse inden for EF-støtterammerne og

de specifikke aktioner (programmer osv.). Denne overvågning sikres ved hjælp af rapporter, der udarbejdes efter procedurer fastlagt ved fælles overenskomst, stikprøvekontrol og dertil nedsatte udvalg.

2. Overvågningen sikres ved hjælp af fysiske og finansielle indikatorer, der fastlægges i Kommissionens beslutning om godkendelse af de pågældende aktioner. Disse indikatorer vedrører den pågældende aktions særlige karakter, dens mål og interventionsformen samt den socioøkonomiske og strukturelle situation i den medlemsstat, hvor støtten skal ydes. Disse indikatorer opstilles således, at de for de enkelte aktioner viser:

- den aktuelle fase i aktionsforløbet samt de mål, der skal nås inden for en bestemt frist
- den forvaltningsmæssige situation og eventuelle problemer i denne forbindelse.

3. Overvågningsudvalgene nedsættes inden for rammerne af partnerskabet på grundlag af en aftale mellem den pågældende medlemsstat og Kommissionen.

Kommissionen og efter omstændighederne EIB kan være repræsenteret i disse udvalg.

4. For hver flerårig aktion sender den myndighed, medlemsstaten har udpeget dertil, senest seks måneder efter udløbet af hvert hele gennemførelsesår Kommissionen rapporter om aktionens forløb. En endelig rapport sendes til Kommissionen senest seks måneder efter aktionens afslutning.

For hver aktion med en varighed på under to år forelægger den myndighed, medlemsstaten har udpeget dertil, Kommissionen en rapport senest seks måneder efter aktionens afslutning.

5. Overvågningsudvalget tilpasser om nødvendigt, uden at ændre den ydede EF-støttes samlede størrelse og under overholdelse af harmoniserede grænser for hvert mål, de oprindeligt fastsatte støttebetingelser samt, under overholdelse af de budgetmæssige bevillinger og regler, tidsplanen for betalingerne, herunder eventuelle overførsler mellem EF-finansieringskilder og de ændringer i interventionssatserne, som følger heraf. De ovenfor nævnte harmoniserede grænser for hvert mål fastsættes af Kommissionen efter procedurerne i afsnit VIII og indgår i EF-støtterammerne.

Disse ændringer meddeles straks Kommissionen og den pågældende medlemsstat. De finder anvendelse, når Kommissionen og den pågældende medlemsstat har bekræftet dem; dette skal ske senest tyve arbejds-

dage efter datoen for modtagelsen af meddelelsen, idet Kommissionen bekræfter denne dato ved anerkendelse af modtagelsen.

De øvrige ændringer vedtages af Kommissionen i samarbejde med den pågældende medlemsstat efter udtalelse fra overvågningsudvalget.

6. Med henblik på at gøre fondene mere effektive påser Kommissionen, at der ved forvaltningen af disse fonde især lægges vægt på gennemsigthed.

Med henblik herpå og som led i anvendelsen af EF-reglerne for offentlige udbud skal de bekendtgørelser, der indsendes til offentliggørelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, oplyse referencerne på de projekter, der er anmodet om EF-støtte til, eller som det er besluttet at yde EF-støtte til.

7. Hvis det i nærværende forordning eller de forordninger, der er omhandlet i artikel 3, stk. 4, og artikel 3a i forordning (EØF) nr. 2052/88, bestemmes, at Kommissionen skal fastsætte detaljerede gennemførelsesbestemmelser, meddeles de præcise bestemmelser, der vedtages, medlemsstaterne og offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 26

Vurdering og evaluering

1. Vurderingen og evalueringen påhviler både medlemsstaterne og Kommissionen og foretages inden for rammerne af partnerskabet. De kompetente myndigheder i medlemsstaterne yder det nødvendige bidrag til, at vurderingen og evalueringen kan blive så effektiv som muligt. Ved vurderingen og evalueringen benyttes således de forskellige elementer, overvågningssystemet kan tilvejebringe til vurdering af aktionernes socio-økonomiske virkninger, efter omstændighederne i snævert samråd med overvågningsudvalgene.

Støtten ydes, når vurderingen viser, at det økonomiske og samfundsmæssige udbytte på mellemlang sigt står i et rimeligt forhold til de midler, der skal anvendes.

2. For at sikre EF-interventionernes effektivitet skal aktioner med strukturelt sigte gøres til genstand for vurdering, for overvågning og, når de er gennemført, for evaluering. Effektiviteten måles på tre niveauer:

— deres samlede virkning for de mål, der er anført i Traktatens artikel 130 A, særlig styrkelsen af den økonomiske og sociale samhørighed i Fællesskabet

— virkningen af de aktioner, der foreslås i planerne, og som iværksættes inden for hver enkelt EF-støtteramme

— virkningen af de operationelle interventioner (programmer osv.).

Vurderingen og evalueringen foretages afhængig af det enkelte tilfældes karakter, efter omstændighederne ved sammenholdelse af målene med de opnåede resultater, på grundlag af målene og de makroøkonomiske og sektorielle indikatorer baseret på regionale og nationale statistiske data, af data fra beskrivende analytiske undersøgelser samt af kvalitative analyser.

Ved vurderingen og evalueringen tages der hensyn til de forventede eller opnåede socioøkonomiske fordele i betragtning af de finansielle midler, der er anvendt, og til, om aktionen er i overensstemmelse med Fællesskabets politikker og med fællesskabsbestemmelserne som omhandlet i artikel 7, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2052/88, og til betingelserne for iværksættelse af aktionerne.

3. Ved fastlæggelsen af EF-støtterammerne og behandlingen af de enkelte støtteansøgninger tager Kommissionen hensyn til resultaterne af de vurderinger og evalueringer, der er gennemført i henhold til denne artikel.

4. Princippet og reglerne for vurderingen og evalueringen præciseres i EF-støtterammerne.

5. Resultaterne af disse vurderinger og evalueringer forelægges for Europa-Parlamentet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg i forbindelse med den årlige rapport og den treårsrapport, der er omhandlet i artikel 16 i forordning (EØF) nr. 2052/88:

VIII. UDVALG

Artikel 27

Rådgivende Udvalg for Udvikling og Omstilling i Regionerne

I medfør af artikel 17 i forordning (EØF) nr. 2052/88 nedsættes der under Kommissionen et rådgivende udvalg for udvikling og omstilling i regionerne, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand. EIB udpeger en repræsentant uden stemmeret. Europa-Parlamentet underrettes regelmæssigt om udvalgets arbejde.

Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udval-

get afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster, i givet fald ved afstemning.

Udtalelsen optages i mødeprotokollen. Derudover har hver enkelt medlemsstat ret til at anmode om, at dens holdning indføres i mødeprotokollen.

Kommissionen tager størst muligt hensyn til udvalgets udtalelse. Den underretter udvalget om, hvorledes den har taget hensyn til dets udtalelse.

Udvalget afgiver en udtalelse om udkastene til Kommissionens beslutninger om de EF-støtterammer, der er omhandlet i artikel 8, stk. 5, og artikel 9, stk. 9, i forordning (EØF) nr. 2052/88, om de periodiske rapporter, der er omhandlet i artikel 8 i Rådets forordning (EØF) nr. 4254/88⁽¹⁾, og om opstilling og revisionen af listen over områder, der er støtteberettigede under mål nr. 2. Kommissionen kan desuden forelægge udvalget de spørgsmål, der er omhandlet i artikel 10 i forordning (EØF) nr. 4254/88.

Udvalgets udtalelser meddeles de udvalg og komitéer, der er omhandlet i artikel 28 og 29.

Udvalget fastsætter selv sin forretningsorden.

⁽¹⁾ EFT nr. L 374 af 31. 12. 1988, s. 15.

Artikel 28

Udvalg i medfør af Traktatens artikel 124

I medfør af artikel 17 i forordning (EØF) nr. 2052/88 sammensættes udvalget i medfør af Traktatens artikel 124 af to regeringsrepræsentanter, to repræsentanter for arbejdsorganisationerne og to repræsentanter for arbejdsgiverorganisationerne for hver medlemsstat. Det medlem af Kommissionen, der varetager formandskabet, kan delegere denne funktion til en højtstående tjenestemand i Kommissionen.

For hver medlemsstat udnævnes der en suppleant for hver af ovennævnte kategorier. Er et eller begge medlemmer fraværende, deltager suppleanten automatisk i drøftelserne.

Medlemmerne og suppleanterne udnævnes af Rådet for en treårig periode på forslag af Kommissionens. Deres mandat kan fornyes. Rådet bestræber sig på at opnå en sådan sammensætning af udvalget, at de forskellige berørte grupper er ligeligt repræsenteret. EIB udpeger for de punkter på dagsordenen, som vedrører den, en repræsentant uden stemmeret.

Udvalget afgiver en udtalelse om udkastene til Kommissionens beslutninger om EF-støtterammerne under mål nr. 3 og 4 samt om EF-støtterammerne under mål nr. 1, 2 og 5b, når det drejer sig om spørgsmål vedrørende støtte fra Den Europæiske Socialfond.

Udvalgets udtalelser vedtages med absolut flertal af de gyldigt afgivne stemmer. Kommissionen underretter udvalget om, hvorledes den har taget hensyn til dets udtalelser.

Udvalgets udtalelser meddeles de udvalg og komitéer, der er nævnt i artikel 27 og 29.

Udvalget fastsætter selv sin forretningsorden.

Artikel 29

Forvaltningskomité for Landbrugsstrukturerne og Udvikling af Landdistrikterne og Den Stående Forvaltningskomité for Fiskeristrukturerne

1. I medfør af artikel 17 i Rådets forordning (EØF) nr. 2052/88 nedsættes der under Kommissionen en forvaltningskomité for landbrugsstrukturerne og udvikling af landdistrikterne, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionen repræsentant som formand. EIB udpeger en repræsentant uden stemmeret.

Kommissionens repræsentant forelægger komitéen et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Komitéen afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster. Den udtaler sig med det flertal, der er fastsat i Traktatens artikel 148, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Ved afstemninger i komitéen tillægges de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, der er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

Kommissionen vedtager foranstaltninger, der straks finder anvendelse. Hvis de ikke er i overensstemmelse med den af komitéen afgivne udtalelse, underrettes Rådet dog straks af Kommissionen om disse foranstaltninger. I så fald kan Kommissionen udsætte gennemførelsen af de foranstaltninger, den har truffet afgørelse om, i et tidsrum på højst en måned regnet fra datoen for denne underretning.

Rådet kan med kvalificeret flertal træffe en anden afgørelse inden for det tidsrum, der er nævnt i tredje afsnit.

Komitéen afgiver en udtalelse om udkastene til Kommissionens beslutninger.

- om de fælles aktioner under mål nr. 5a
- om udarbejdelsen af listen over distrikter, der er støtteberettigede under mål nr. 5b, og om EF-støtterammerne for dette mål.

Komitéen høres endvidere om de aktioner vedrørende landbrugsstrukturer og udvikling af landdistrikterne, der indgår i Kommissionens udkast til beslutning om EF-støtterammerne for regionerne under mål nr. 1.

Den i dette stykke omhandlede komité afløser Den Stående Landbrugsstrukturkomité, der er nedsat ved artikel 1 i Rådets beslutning af 4. december 1962 ⁽¹⁾, i alle de funktioner, der er tillagt den i medfør af nævnte beslutning eller i medfør af artikel 6 i forordning (EØF) nr. 729/70 af 21. april 1970 om finansiering af den fælles landbrugspolitik ⁽²⁾.

Komitéens udtalelser meddeles de udvalg og komitéer, der er omhandlet i artikel 27 og 28 og i stk. 2.

Komitéen fastlægger selv sin forretningsorden.

2. Bestemmelserne vedrørende de funktioner, der tillægges Den Stående Forvaltningskomité for Fiskeristrukturerne, fastsættes i overensstemmelse med de bestemmelser, der er fastsat i medfør af artikel 3a, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2052/88.

⁽¹⁾ EFT nr. 136 af 17. 12. 1962, s. 2892/62.

⁽²⁾ EFT nr. L 94 af 28. 4. 1970, s. 13. Forordningen er senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2048/88 (EFT nr. L 185 af 15. 7. 1988, s. 1).

Artikel 29a

Forvaltningskomité for EF-initiativer

I medfør af artikel 17 i Rådets forordning (EØF) nr. 2052/88 nedsættes der under Kommissionen en forvaltningskomité for EF-initiativer, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand. EIB udpeger en repræsentant uden stemmeret.

Kommissionens repræsentant forelægger komitéen et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Komitéen afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster. Den udtaler sig med det flertal, der er fastsat i Traktatens artikel 148, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Ved afstemninger i komitéen tillægges de stemmer, der

afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, der er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

Kommissionen vedtager foranstaltninger, der straks finder anvendelse. Hvis de ikke er i overensstemmelse med den af komitéen afgivne udtalelse, underrettes Rådet dog straks af Kommissionen om disse foranstaltninger. I så fald kan Kommissionen udsætte gennemførelsen af de foranstaltninger, den har truffet afgørelse om, i et tidsrum på højst en måned regnet fra datoen for denne underretning.

Rådet kan med kvalificeret flertal træffe en anden afgørelse inden for et tidsrum, der er nævnt i tredje afsnit.

Komitéen forelægger en udtalelse om Kommissionens forslag for de medlemsstater, der er omhandlet i artikel 11, stk. 1.

Komitéens udtalelser meddeles de udvalg og komitéer, der er omhandlet i artikel 27, 28 og 29.

Udvalget fastsætter selv sin forretningsorden.

Artikel 30

Andre bestemmelser

1. Kommissionen forelægger regelmæssigt de i artikel 27, 28 og 29 nævnte udvalg og komitéer de rapporter, der er omhandlet i artikel 16 i forordning (EØF) nr. 2052/88. Den kan desuden anmode udvalgene og komitéerne om udtalelser om alle andre spørgsmål vedrørende fondenes interventioner end dem, der er nævnt i dette afsnit VIII.

Udvalgene og komitéerne skal i øvrigt høres i alle de særlige tilfælde, der er foreskrevet i forordning (EØF) nr. 2052/88 samt i alle de gennemførelsesforordninger, der er omhandlet i Traktatens artikel 130 E.

Kommissionen underretter de relevante udvalg og komitéer om ydelse af støtte til større erhvervsinvesteringsprojekter, hvis de samlede omkostninger, der ligger til grund for fastlæggelse af størrelsen af Fællesskabets støtte, overstiger 50 mio. ECU.

2. Afgørelse 75/185/EØF ⁽¹⁾ og afgørelse 83/517/EØF ⁽²⁾ ophæves, og for så vidt angår Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Udviklingssektionen, finder de bestemmelser i artikel 11 til 15 i forordning (EØF) nr. 729/70, der vedrører EUGFL-Udvalget, ikke længere anvendelse.

⁽¹⁾ EFT nr. L 73 af 21. 3. 1975, s. 47.

⁽²⁾ EFT nr. L 289 af 22. 10. 1983, s. 42.

XI. RAPPORTER OG OFFENTLIGHED

Artikel 31

Rapporter

1. De årlige rapporter, der er omhandlet i artikel 16, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2052/88, omfatter bl.a.:

- en oversigt over hver fonds virksomhed, anvendelsen af dens budgetmidler og koncentrationen af interventionerne i henhold til artikel 12 i forordning (EØF) nr. 2052/88, samt en oversigt over anvendelsen af de øvrige finansielle instrumenter, der henhører under Kommissionens beføjelser, og koncentrationen af disse midler; oversigten omfatter en opdeling pr. år og pr. medlemsstat af de bevillinger, der er indgået forpligtelser for, og som er betalt for hver fond og for FIUF, herunder i forbindelse med EF-initiativer og teknisk bistand.
- en oversigt over samordningen af fondsinterventionerne indbyrdes og med EIB's og de øvrige eksisterende finansielle instrumenters interventioner
- resultaterne af den vurdering, overvågning og evaluering, der er omhandlet i artikel 25 og 26, herunder oplysninger om justeringer af aktionerne; en evaluering af, om fondenes interventioner er forenelige med Fællesskabets politikker, herunder politikkerne for miljøbeskyttelse, konkurrence og indgåelse af offentlige aftaler
- en liste over erhvervsinvesteringer i større projekter, der har modtaget støtte i medfør af artikel 16, stk. 2; for disse projekter skal der foretages en kortfattet evaluering
- resultaterne af den gennemførte kontrol med angivelse af antallet og omfanget af de konstaterede uregelmæssigheder samt de konklusioner, kontrollen giver anledning til
- resultaterne af analysen af virkningen af interventionerne og Fællesskabets politikker sammenholdt med målene i artikel 1 i forordning (EØF) nr. 2052/88 og navnlig virkningen på regionernes socioøkonomiske udvikling
- oplysninger om udvalgenes og komitéernes udtalelser, der afgives i medfør af afsnit VIII
- en analyse af reaktionen på henstillingerne og bemærkningerne i Europa-Parlamentets betænkning om den årlige rapport for det foregående år.

2. Kommissionen hører hvert år arbejdsmarkedets parter på europæisk plan om Fællesskabets strukturpolitik.

3. Den i artikel 16, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 2052/88 omhandlede træårsberetning skal navnlig indeholde:

- en oversigt over, hvilke fremskridt der er gjort med hensyn til at opnå økonomisk og social samhørighed
- en oversigt over den rolle, strukturfondene, FIUF, det finansielle samhørighedsinstrument, EIB og de øvrige finansielle instrumenter spiller, samt over Fællesskabets øvrige politikkers betydning for afslutningen af denne proces
- eventuelle forslag, der bør vedtages for at styrke den økonomiske og sociale samhørighed.

Artikel 32

Information og offentlighed

1. Medlemsstaterne påser, at de i artikel 5, stk. 1, omhandlede planer offentliggøres på passende vis.

2. Det organ, der er ansvarligt for gennemførelsen af en aktion, der modtager finansiell støtte fra Fællesskabet, drager omsorg for, at denne aktion offentliggøres på passende vis, således at:

- de potentielle støttemodtagere og erhvervsorganisationerne gøres opmærksom på de muligheder, aktionen frembyder
- offentligheden gøres opmærksom på Fællesskabets rolle i forbindelse med aktionen.

Medlemsstaterne konsulterer Kommissionen og underretter den om de initiativer, der tages i ovennævnte henseender.

Når denne forordning er trådt i kraft, vedtager Kommissionen detaljerede bestemmelser om information og offentlighed vedrørende fondenes og FIUF's interventioner, sender dem til Europa-Parlamentet til orientering og offentliggør dem i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

X. AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 33

Overgangsbestemmelser

1. Kommissionen tager ved fastlæggelsen af EF-støtterammerne hensyn til aktioner, som Rådet eller Kommissionen allerede har godkendt inden denne forordnings ikrafttræden, og som har finansielle virkninger i den periode, rammerne dækker. I forbindelse med disse aktioner kræves bestemmelserne i artikel 15, stk. 2, ikke overholdt.

2. Som undtagelse fra bestemmelserne i artikel 15, stk. 2, kan en udgift, for hvilken Kommissionen mellem den 1. januar 1994 og den 30. april 1994 har modtaget en ansøgning, der opfylder alle betingelserne i artikel 14, stk. 2, betragtes som berettiget til støtte fra fondene fra den 1. januar 1994.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. juli 1993.

På Rådet vegne

W. CLAES

Formand
